

4. Różne dynastie oraz regenci

ALBRECHT MEKLEMBURSKI	548
UNIA KALMARSKA	556
KAROL II KNUTSSON	557
CHRYSTIAN I	563
STEN STURE STARSZY	564
JAN II	567
SVANTE NILSSON	568
STEN STURE MŁODSZY	571
CHRYSTIAN II	578

Albrecht
Meklemburski

PANUJE W LATACH
1363–1389

Ojciec: ALBRECHT II MEKLEMBURSKI

Zwany WIELKIM oraz LISEM z MEKLEMBURGII, był synem Henryka II Lwa, pana na Meklemburgu, Stargardzie i Roztoce, potomka dynastii meklemburskiej (obodryckiej), i jego drugiej żony Anny, córki Albrechta II Zwyrrodniałego, księcia saskiego na Wittenberdze. Urodził się w 1318 i po śmierci ojca w styczniu 1329 wespół z młodszym bratem Janem odziedziczył Meklemburg, Stargard i Roztokę; z racji na młody wiek braci władzę w ich imieniu sprawowali regenci. Rządy osobiste przejął Albrecht II po osiągnięciu pełnoletności w 1336. Dekretem wydanym w Pradze 8 lipca 1348 cesarz Karol IV podniósł jego oraz Jana do rangi książąt Rzeszy. 25 listopada 1352 doszło między braćmi do podziału ojcowizny, zgodnie z którym Albrechtowi przypadł w udziale Meklemburg i Roztoka. W 1358 zakupił Schwerin (pol. Zwierzyn), który stał się odtąd jego stałą siedzibą. Po wyniesieniu syna na tron Szwecji w 1363 sprawował aż do swojej śmierci faktyczną władzę w królestwie. Zmarł 18 lutego 1379 na zamku w Schwerinie i został pochowany w klasztorze cystersów w Doberanie.

Matka: EUFEMIA ERIKSDOTTER

Jej ojcem był Eryk Magnusson, książę Södermanlandu (KRÓLOWIE SZWECJI, CZĘŚĆ 3., BIOGR. MAGNUSA I LADULÁSA). Urodziła się ok. 1317, a zmarła między 27 października 1363 a 16 czerwca 1370 (raczej bliżej terminu *ad quem*). Spoczęła być może w Doberanie.

Rodzeństwo (1–4):

- 1 HENRYK III. Urodził się ok. 1337 i po śmierci ojca (1379) wspólnie z młodszymi braćmi, Albrechtem III (królem szwedzkim) oraz Magnussem I, objął władzę w księstwie meklembursko-szweryńskim. Zginął 24 kwietnia 1383 podczas turnieju w Wismarze i został pochowany w klasztorze cysterskim w Doberanie.

Pierwszą żoną Henryka III została przed 3 czerwca 1362 (w 1361?):

INGEBORGA VALDEMARSDOTTER (KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 2., BIOGR. WALDEMARA IV ATTERDAGA). Urodzona 1 kwietnia 1347, zmarła przed 16 czerwca 1370. Miejsce jej pochówku nie jest znane (Doberan?).

Drugą żoną księcia Henryka III została przed 26 lutego 1377:

MECHTYLDA MEKLEMBURSKA, córka Bernarda II, pana Werle (Orlach) na Waren, potomka bocznej linii dynastii meklemburskiej, i jego żony Elżbiety, córki Jana III, hrabiego holsztyńskiego na Plön. Nie zachowały się żadne daty. Małżeństwo to pozostało bezdzietne.

Dzieci Henryka III i Ingeborgi:

- A EUFEMIA. Urodziła się zapewne w 1361–62. Jej mężem został 16 czerwca 1377 JAN V, PAN NA WERLE I GÜSTROWIE (ur. 1340, zm. 24.08 w 1377 lub 1378), syn Mikołaja III, pana na Werle, Wenden i Güstrowie, potomka bocznej linii dynastii meklemburskiej, oraz jego drugiej żony Mechtyldy, córki Jana III, hrabiego holsztyńskiego na Plön. Zmarła bezdzietnie po 6 sierpnia 1400.
 - B ALBRECHT IV, wyznaczony przez króla Waldemara IV Atterdaga następcą duńskiego tronu | KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 2.
 - C MARIA, matka ERYKA VII POMORSKIEGO | KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 3.
 - D INGEBORGA. Urodziła się w 1368. W 1376 wstąpiła do klasztoru klarysek w Rybnicy (Ribnitz), gdzie w 1395 została wybrana przeoryszą. Zmarła 28 września 1408 i spoczęła w opactwie rybnickim.
- 2 INGEBORGA. Urodziła się ok. 1340 i w lutym (15?) 1360 w Berlinie wyszła za LUDWIKA VI RZYMIANINA, KSIĘCIA GÓRNEJ BAWARII w latach 1349–51, a od 1351 MARGRABIEGO BRANDENBURSKIEGO (ur. Monachium 7.05.1328, zm. Berlin 4.05.1365), syna cesarza Ludwika IV Bawarskiego, potomka bawarskiej linii dynastii Wittelsbachów, i jego drugiej żony Małgorzaty, hrabiny Holandii, córki hrabiego Wilhelma III Dobrego. Siostra Ludwika VI, Beatrycze, była żoną ERYKA MAGNUSSONA (KRÓLOWIE SZWECJI, CZĘŚĆ 3.). W czerwcu 1366 owdowiała Ingeborga poślubiła HENRYKA II ŻELAZNEGO, HRABIEGO HOLSZTYNU ORAZ KSIĘCIA SZLEZWIKU od 1340 (ur. ok. 1317, zm. po 16.11.1384–89), syna Gerharda III, hrabiego holsztyńskiego z dynastii Schaumburgów, i jego żony Zofii, córki Mikołaja II, pana meklemburskiego na Parchimiu i Güstrowie; dochowali się trojga dzieci. Ingeborga zmarła po 25 lipca 1395 i spoczęła w rodzinnej krypcie hrabiów holsztyńskich w Itzehoe.
 - 3 ANNA. Urodzona zapewne ok. 1340–45, między 4 grudnia 1362 a 21 września 1365 wyszła za kolejnego potomka rodu Schaumburgów – ADOLFA IX, HRABIEGO HOLSZTYŃSKIEGO (zm. 26.01.1390), syna Jana,

hrabiego holsztyńskiego na Kilonii, Segebergu, Plön i Langelandzie, oraz jego drugiej żony Mirosławy, córki Mikołaja I, hrabiego Schwerinu na Wittenburgu. Anna zmarła bezdzietnie po 26 stycznia 1415.

- 4 **MAGNUS I.** Urodził się ok. 1345 i po śmierci ojca (1379) wraz z braćmi, Henrykiem III (a od 1383 z jego synem Albrechtem IV) oraz Albrechtem III (królem szwedzkim), współrządził w księstwie meklembursko-szweryńskim. Zmarł 1 września 1384. Przypuszczać można, że został pochowany u cystersów w Doberanie.

Żoną Magnusa I została między 5 lipca 1362 a 7 lipca 1369:

ELŻBIETA POMORSKA, córka Barnima IV Dobrego, księcia pomorskiego na Wologoszcy (Wolgast) i Rugii z dynastii Gryfitów, i jego żony Zofii, zapewne córki Jana III, pana meklemburskiego na Werle (Orlach). Urodziła się przypuszczalnie między 1350 a 1357, a zmarła między 5 października 1388 a 4 stycznia 1398, najpewniej po 5 października 1388 i spoczęła zapewne u boku małżonka.

Dzieci Magnusa I (A–B):

- A **JAN IV.** Urodził się przed 1370. Po śmierci ojca współrządził w Meklemburgii z kuzynem Albrechtem IV oraz stryjem Albrechtem III, królem szwedzkim (zm. 1412), a następnie z jego synem Albrechtem V, w imieniu którego do 1415 sprawował rządy regencyjne. Od 1422 zgłaszał pretensje do tronu Szwecji, jako potomek (ze starszej linii) króla duńskiego Waldemara IV Atterdaga. Zmarł 16 października 1422 na zamku w Schwerinie i został pochowany u cystersów w Doberanie.

Żonaty był z **JUTĄ VON HOYA** (zm. 7.10.1415, pochowana w opactwie cysterskim w Schwerinie), córką Ottona II (III), hrabiego Hoya, a od 1416 z **KATARZYŃĄ SASKO-LAUENBURSKĄ** (zm. po 18.11.1448, pochowana zapewne w Doberanie), córką Eryka IV, księcia saskiego na Lauenburgu.

Potomkowie Jana IV zasiadali na meklemburskim tronie (od 1815 z tytułem wielkich książąt) do 1918.

- B **EUFEMIA.** Urodziła się zapewne ok. 1380 i między 15 stycznia a 18 października 1397 wyszła za mąż za **BALTAZARA, PANA WERLE NA GÜSTROWIE**, od 1418 **KSIĘCIA WENDEN** (zm. 5.04.1421), syna Wawrzyńca, pana Werle na Güstrowie i Goldbergu, potomka bocznej linii dynastii meklemburskiej, i jego żony Mechtyldy, córki Mikołaja IV, pana meklemburskiego na Werle-Goldbergu. Zmarła bezdzietnie w 1416 i spoczęła w Güstrowie. Po jej śmierci Baltazar ożenił się z **Jadwigą**, córką Gerharda VI, księcia Szlezewiku.

*
 Urodził się ok. 1338–40. Po detronizacji Magnusa II Erikssona oraz Haakona Magnussona, zebrany 30 listopada 1363 w Sztokholmie riksdag ofiarował mu koronę Szwecji, a 18 lutego 1364 przy Kamieniach z Mora pod Uppsalą – tradycyjnym miejscu obioru szwedzkich władców – został obwołany królem. Niemniej do 1379, tj. do swojej śmierci, faktyczną władzę w Szwecji sprawował ojciec króla, po którym odziedziczył on jako ALBRECHT III udział w rządach nad księstwem meklembursko-szweryńskim. W 1389 w Szwecji wybuchło powstanie skierowane przeciwko rządowi Albrechta, a 24 lutego 1389 pod Falköping wojska Meklemburczyka uległy armii duńsko-norweskiej. Pokonany Albrecht wspólnie z najstarszym synem Erykiem dostał się do duńskiej niewoli – z rozkazu królowej Małgorzaty I osadzono ich w zamku Lindholmen. Obaj odzyskali wolność 26 września 1395 na mocy pokoju w Skanör, za cenę wydania królowej Sztokholmu. Po odzyskaniu wolności Albrecht wyjechał do rodzinnej Meklemburgii, gdzie współrządził z bratankiem Janem IV. Jako król Szwecji abdykował formalnie 25 listopada 1405 we Flensburgu. Zmarł 31 marca lub 1 kwietnia 1412 w Doberanie i spoczął w tamtejszym klasztorze cysterskim.

Małżonki Albrechta Meklemburskiego

1. Poślubiona w 1359 (kontrakt ślubny sygnowany 12 października 1352 w Wismarze):

RYCHILDA (RYSZARDA) SZWERYŃSKA

Była córką Ottona I, hrabiego Schwerinu z dynastii Guncelinów, i jego żony Mechtyldy, córki Jana III, pana meklemburskiego na Werle-Goldbergu. Urodziła się zapewne ok. 1345, a zmarła między 23 kwietnia a 11 czerwca 1377. Została pochowana w kościele dominikańskim w Sztokholmie.

2. Poślubiona 12 lub 13 lutego 1396 r. w Schwerinie:

AGNIESZKA BRUNSZWICKA

Wywodziła się z dynastii Welfów, będąc córką Magnusa II Młodszego (zwanego również Torquatusem), księcia brunszwickiego na Lüneburgu, i jego żony Katarzyny, córki Bernarda III, księcia Anhaltu na Bernburgu. Urodziła się ok. 1360–65. Jej pierwszym

mężem był BURCHARD (BUSSO) V, HRABIA MANSFELD (zm. 1389), syn hrabiego Gebharda IV oraz Matyldy, córki Güntera XXI, hrabiego Schwarzburga i antykróla niemieckiego; z małżeństwa tego przyszła na świat córka. Latem 1389 owdowiała Agnieszka ponownie wstąpiła w związek małżeński; jej mężem został BOGUSŁAW VI, KSIĄŻĘ POMORSKI NA WOŁOGOSZCZY od 1376 (ur. 1350–56, zm. Wołogoszcz (Wolgast) 7.03.1393), syn księcia Barnima IV Dobrego, potomka dynastii Gryfitów, oraz jego żony Zofii, zapewne córki Jana III, pana meklemburskiego na Werle (Orlach); Bogusław VI był uprzednio żonaty z Judytą (Jutta), córką Eryka II, księcia saskiego na Lauenburgu, z którą miał kilkoro dzieci, jednak małżeństwo z Agnieszką pozostało bezpotomne. Albrecht był jej trzecim mężem. Zmarła między 1 sierpnia 1430 a 22 grudnia 1434 i spoczęła w kościele NMP w Gadebusch.

Dzieci Albrechta i Rychildy (1–3):

- 1 ERYK. Urodził się po 1359, a 24 lutego 1389 wspólnie z ojcem dostał się do duńskiej niewoli i został osadzony w zamku Lindholmen w Skanii. Wolność odzyskali 26 września 1395 zgodnie z postanowieniami pokoju w Skanör. Działając z rozkazu króla Albrechta, na początku 1397 podbił wyspę Gotlandię i zajął Visby. Niebawem zachorował jednak na dżumę i zmarł 26 lipca 1397; pochowano go w kościele NMP w Visby.

Żoną Eryka została między 10 a 15 (12 a 13?) lutego 1396:

ZOFIA POMORSKA, córka Bogusława VI, księcia pomorskiego na Wołogoszczy (Wolgast) z dynastii Gryfitów, i jego pierwsza żony Judyty (Jutty), córki Eryka II, księcia saskiego na Lauenburgu. Urodziła się przed 1380–81. Po śmierci Eryka, między 7 kwietnia 1398 a 23 lutego 1399, poślubiła MIKOŁAJA V, PANA WERLE (ORLACH) NA WAREN od 1401 (zm. po 21.01.1408), syna Jana, koregenta na Werle, potomka bocznej linii dynastii meklemburskiej, i Agnieszki, córki Mikołaja V, księcia Werle na Parchimiu; dochowali się córki. Istnieją różne wersje dalszych losów Zofii: wedle jednej zmarła ona przed swoim drugim mężem i została pochowana w klasztorze cystersów w Doberanie, alternatywnie przeżyła Mikołaja V i po 1408 poślubiła KONRADA STARSZEGO, PANA TANNRODE NA STRAUSSFURCIE.

- 2 CÓRKA. Urodzona zapewne ok. 1360–65, zmarła po 1 maja 1376.
- 3 RYCHILDA (RYSZARDA). Urodziła się ok. 1360–65. 10 lutego 1388 w Pradze odbyły się jej zaślubiny z JANEM LUKSEMBURSKIM, księciem Zgorzelca i margrabią Łużyc Dolnych od 1377, władcą Nowej Marchii od 1378 i administratorem Luksemburga w latach 1386–88 (ur. Praga 22.06.1370, zm. Neuzelle 1.03.1396), syna Karola IV, cesarza rzymsko-niemieckiego oraz króla Czech z dynastii Luksemburgów, oraz jego czwartej żony Elżbiety, córki Bogusława V Wielkiego, księcia pomorskiego na Słupsku; dochowali się córki. Rychilda zmarła po 5 (15) marca 1400.

Syn Albrechta i Agnieszki:

- 1 ALBRECHT V. Urodził się ok. 1397. Po śmierci ojca odziedziczył część księstwa meklembursko-szweryńskiego, gdzie współrządził z Janem IV (s. 551). Do 1415 pozostawał jako nieletni pod opieką kuzyna, z którym w 1419 ufundował uniwersytet w Rostocce. Po śmierci Jana (1422) objął regencję w należącej do jego synów części księstwa. Zmarł między 1 czerwca a 6 grudnia 1423 i został pochowany w kościele NMP w Gadebusch.

Dnia 23 maja 1423 na zamku w Tangermünde poślubił:

MAŁGORZATĘ BRANDENBURSKĄ (VON ZOLLERN), córkę Fryderyka I, elektora brandenburskiego z dynastii Hohenzollernów, oraz jego żony Elżbiety, córki Fryderyka Mądrego, księcia Dolnej Bawarii na Straubing. Urodziła się w 1383. Po rychłej śmierci Albrechta, z którym nie miała dzieci, 20 lipca 1441 w Ingolstadt poślubiła LUDWIKA VIII zwanego GARBATYM i MŁODSZYM, KSIĘCIA GÓRNEJ BAWARII NA INGOLSTADT od 1441 (ur. Paryż 1.09.1403, zm. Ingolstadt 7.04.1445), syna księcia Ludwika VII Brodatego z bawarskiej linii dynastii Wittelsbachów, i jego pierwszej żony Anny, córki Jana I, hrabiego Vendôme. Miała z nim córkę i być może dziecko, którego płeć i imię nie są znane. Trzecim mężem Małgorzaty został jej ochmistrz MARCIN, HRABIA WALDENFELS (zm. przed 7.05.1472), był to jednak mariaż morgantyczny i przed jego zawarciem Małgorzata musiała się zrzec tytułu księżnej Bawarii, co nastąpiło 6 grudnia 1447. Zmarła 27 lutego 1465 w Landshut i spoczęła w klasztorze cystersów w Seligenthal koło Landshut.

*

Po obaleniu Albrechta Meklemburskiego rządu nad Szwecją objęła wdowa po Haakonie Magnussonie, królowa Małgorzata I; od tej chwili Szwecja wchodziła w skład proklamowanej w 1397 unii kalmarskiej.

UNIA KALMARSKA

(BIOGRAMY: KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 3.)

Małgorzata I
1388–1396 (1412)

Eryk Pomorski
1396–1434
1435–1439

Krzysztof Bawarski
1441–1448

Karol II Knutsson

PANUJE W LATACH

1448–1457

1464–1465

1467–1470

Ojciec: KNUT TORDSSON

Był on synem Torda Röríkssona Bonde, rycerza (riddare) i członka riksrada, oraz poślubionej mu Ramborgi Nilsdotter, córki Nilsa Kettilssona Wazy (TABLICA 5.). Wzmiankowany od 1403, rycerz oraz członek riksrada. Ok. 1408 wstąpił w związki małżeńskie (PONIŻEJ). Zmarł w 1413, krótko przed 26 marca (data pogrzebu), został pochowany w kościele klasztornym brygidek w Vadstenie.

Matka: MAŁGORZATA KARLSDOTTER

Była jedyną córką i dziedziczką Karola Ulvssona Sparre, pana Tofta, natomiast jej matką była czwarta – nosząca imię Cecylia – albo też piąta żona ojca. Po śmierci pierwszego męża, w 1414 wyszła za STENA TURESSONA BIELKE, członka riksrada (zm. przed 27.06.1431), syna Ture Bengtssona Bielke i Małgorzaty, córki Arvida Sparre (ICH DZIECI PONIŻEJ); zmarła w 1428 lub 1429.

Rodzeństwo przyrodnie (RÓD BIELKE):

Dzieci Małgorzaty Karlsdotter i Stena Turessona (1–5):

- 1 THURE STENSSON. Urodził się ok. 1416. Podobnie jak ojciec był członkiem riksrada. Zmarł ok. 23 października 1439 i został pochowany 29 października u boku ojca w klasztorze brygidek w Vadstenie.
- 2 KNUT STENSSON. Urodził się zapewne w latach 20. XV w. Rycerz (riddare) i członek riksrada. Zmarł przed 11 listopada 1451 (data pogrzebu) i spoczął w kościele klasztornym brygidek w Vadstenie. Nie dochował się potomków, mimo iż dwukrotnie wstępował w związki małżeńskie: po raz pierwszy z KRYSYŃĄ KNUTSDOTTER (ur. przed 1420, zm. ...), córką Knuta Bengtssona Aspenösö i jego pierwszej żony Zofii Gertsdotter Snakenborg, a po raz wtóry z ELIN GUSTAVSDOTTER, córką Gustawa Algotssona Sture, rycerza i członka riksrada, i jego pierwszej żony Elin, córki Arvida Oxenstierny. Po śmierci Knuta Stenssona została ona żoną Eryka Axelsena Thott (Tott).

- 3 MAŁGORZATA STENSDOTTER. Urodzona zapewne w latach 20. XV w., przed 1436 wyszła za mąż za NILSA STENSSONA NATT OCH DAG, członek riksradu (zm. w więzieniu w Norrköping 11.1439), syna Stena Bossona Natt och Dag, rycerza i członka riksradu, oraz jego żony Ingeborgii Karlsdotter. Bratem jej męża był Bo Stensson Natt och Dag, po mieczu dziad SVANTE NILSSONA. Małgorzata zmarła w 1439.
- 4 BRYGIDA STENSDOTTER, matka STENA STURE STARSZEGO | s. 564
- 5 KATARZYNA STENSDOTTER. Jej mężem został w październiku 1438 KLAUS NILSSON (zm. przed lutym 1452). Zmarła po 1458.

*

Urodził się w 1408 lub 1409. W opracowaniach występuje często z numerem VIII, co wynika ze wstecznej numeracji od Karola IX Wazy. W istocie jedynym imiennikiem Karola Knutssona, zasiadającym wcześniej na szwedzkim tronie, był Karol I Sverkersson (CZĘŚĆ 2.) i zgodnie z tym sam zainteresowany posługiwał się imieniem Karola II. Od 1434 zasiadał w szwedzkiej radzie państwa (riksradzie), a w październiku tego roku uzyskał godność kanclerza Szwecji. W 1436 został wybrany wojskowym gubernatorem królestwa (rikshövitsman), natomiast w 1438 otrzymał tytuł regenta i po wygnaniu Eryka Pomorskiego objął faktyczne rządy nad Szwecją. Urząd regenta złożył po elekcji Krzysztofa Bawarskiego w 1440; w trakcie koronacji króla w Uppsali (13.09. 1441) został pasowany na rycerza (riddare) i mianowany justycjariuszem (riksdrots). W październiku 1441 zrzekł się tej godności, ponownie uzyskując nominację na urząd kanclerski, a od 1442 pełnił funkcję wojskowego gubernatora Viborga. Po bezpotomnej śmierci Krzysztofa Bawarskiego, 20 czerwca 1448 w Sztokholmie został wybrany królem Szwecji, zrywając tym samym unię kalmarską, 28 czerwca tego roku przy Kamieniach z Mora pod Uppsalą wyniesiono go na tron, a następnego dnia w katedrze uppsalskiej odbyła się koronacja, której dokonał biskup Linköpingu Mikołaj (Nils) Köning. W czerwcu 1449 Norwegowie obwołali go swoim królem (KRÓLOWIE NORWEGII, CZĘŚĆ 3.), a 20 listopada tego roku w katedrze w Trondheim został koronowany jako KAROL I przez arcybiskupa Aslaka Bolta, niemniej już w następnym roku musiał zrezygnować z norweskiej korony na rzecz Chrystiana I (KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 4.). W wyniku rebelii moż-

nych w 1457 został strącony z tronu Szwecji, który powierzono Chrystianowi I, po czym zbiegł za granicę. Na skutek kolejnego przewrotu w 1464 tym razem król Danii został wygnany ze Szwecji, a Karol odzyskał tron, jednak już w roku następnym został ponownie usunięty przez rywala. Ostatecznie w 1467 Chrystian I został w Szwecji zdetronizowany, a jej korona powróciła do Karola. Zmarł on 15 maja 1470 w Sztokholmie i spoczął w królewskiej nekropolii Folkungów w kościele na wyspie Riddarholmen (Riddarholmskyrkan).

Małżonki Karola II Knutssona:

1. Poślubiona przed 1 marca 1429:

BRYGIDA THURESDOTTER

Była ona córką Thure Stenssona Bielke, rycerza i członka riksradu, i jego pierwszej żony Brygidy, córki Abrahama Tjurhuvud. Urodzona zapewne ok. 1410, zmarła w 1436 w Sztokholmie, nie doczekawszy królewskiego awansu męża. Spoczęła w kościele klasztornym brygidek w Vadstenie.

2. Poślubiona 5 października 1438 na zamku w Sztokholmie:

KATARZYNA KARLSDOTTER

Jej ojcem był Karol Ormsson Gumsehuvud, członek riksradu. Urodziła się przypuszczalnie ok. 1418. Dnia 2 lipca 1448 w katedrze w Uppsali została ukoronowana na królową małżonkę przez arcybiskupa Jönsa Bengtssona Oxenstierne, a w latach 1449–50 była także królową małżonką Norwegii, nie została tam jednak koronowana. Zmarła podczas epidemii dżumy 7 września 1450 na zamku w Sztokholmie i w 1451 została pochowana w kościele klasztornym brygidek w Vadstenie.

3. Poślubiona w pierwszej połowie 1470:

KRYSTYNA (ABRAHAMSDOTTER)

Była ona zapewne córką Abrahama Pederssona z Finlandii, gubernatora Raseborgu, co jednak nie jest potwierdzone przez źródła. W 1457 poznała przebywającego podówczas w Finlandii króla i wkrótce została jego kochanką, a po powrocie Karola na tron Szwecji podążyła za nim. Król poślubił ją na krótko przed swoją śmiercią i legitymizował ich jedyne go syna. Zmarła w 1492.

Dzieci Karola II Knutssona:

Dzieci z pierwszego małżeństwa (1–2):

- 1 THURE KARLSSON. Na świat przyszedł zapewne ok. 1430 i zmarł wkrótce po narodzinach, przed 23 czerwca 1447.
- 2 KRYSZYNA KARLSDOTTER. Urodziła się ok. 1432, a 27 września 1446 w Svartsjö poślubiła ona ERYKA ERIKSSONA GYLLENSTIERNEŻ zwanego STARSZYM, rycerza (riddare) i zarządcę Borgholmu od 1449, w 1450 mianowanego przez Karola II ochmistrem dworu (hovmästare), w latach 1456–75 lagmana w Tiohårads (zm. 1477 lub 1478), syna duńskiego szlachcica Eryka Nilssona Gyllenstierny. Spośród ich dziesięciorga dzieci najstarszym synem był Nils Eriksson, pan Fogelvik i członek riksrady (zm. 1495), żonaty z Sygrydą Eskilsdotter (zm. 1528), córką Eskila Isakssona Banéra, wdową po Månsie Karlssonie Eka, z którym miała córkę CECYLIE, matkę króla Gustawa I. Krystyna Karlsdotter zmarła w bliżej nieustalonym czasie przed 25 stycznia 1500.

Dzieci z drugiego małżeństwa (1–8):

- 1–4 KNUT, GUSTAW, PEHR i THORD. Zmarli w dzieciństwie.
- 5 MAŁGORZATA KARLSDOTTER. Urodziła się ok. 1440, a zmarła niezamężnie przed 1465.
- 6 MAGDALENA KARLSDOTTER. Urodziła się ok. 1445, a 21 września 1466 w Nyköping poślubiła IVARA AXELSSONA THOTTA (TOTT) (ur. ok. 1420, zm. 1.10.1487), syna Aksela Pederssona Thotta oraz jego pierwszej żony Katarzyny Axelsdotter, córki Aksela Krog-nosa; Iwar był wcześniej żonaty z Małgorzatą Poulsdotter Laxmand i z Maryną Torbernsdotter Bille, z którymi miał dzieci; z Magdaleną Karlsdotter Bonde dochował się córki. Magdalena Karlsdotter zmarła ok. 24 sierpnia 1495 w swojej rezydencji w Bosgörd koło Söderköping i spoczęła w tamtejszym klasztorze franciszkańskim, rozebrany w okresie reformacji 1527.
- 7 BRYGIDA KARLSDOTTER. Urodziła się w 1446 i we wczesnej młodości brygidką w Vadstanie. Zmarła 14 kwietnia 1469 w klasztorze w Vadstanie, gdzie została także pochowana.
- 8 RYCHEZA KARLSDOTTER. Brygidka w Vadstanie, zmarła w nieustalonym czasie po 7 września 1450, być może 23 lutego 1455 lub w 1469.

Dzieci z trzeciego małżeństwa (1–2):

- 1 ANNA KARLSDOTTER. Urodziła się przed zawarciem małżeństwa rodziców (dokładna data nie jest znana). Jej mężem był Haakon SVENSSON BÖLJA, kasztelan zamku w Västerås. Nic więcej o niej nie wiadomo.
- 2 KAROL KARLSSON. Urodził się w 1465. Ojciec widział w nim swojego następcę na szwedzkim tronie i w tym celu legitymizował go wkrótce po zawarciu małżeństwa matką chłopca (pierwsza połowa 1470). Pany te udaremnił jednak wyznaczony przez zmarłego regentem Sten Sture Starszy, który po rychłej śmierci króla przejął pełnię władzy. Według szwedzkiego historyka, arcybiskupa uppsalskiego Johannes Magnusa, Karol Karlsson żył i umarł w nędzy. Data jego śmierci nie jest znana, wiadomo jednak, że miało to miejsce po 24 września 1488.

Chrystian I

PANUJE W LATACH

1457–1464

1465–1467

*

BIOGRAM: Chrystian I
KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 4.

Sten Sture Starszy

REGENT W LATACH

1471–1497

1501–1503

Ojciec: GUSTAW ANUNDSSON

Był on synem Anunda Sture, rycerza i członka szwedzkiego riksradu, oraz jego żony Krystyny Anundsdotter, córki Anunda Lejonansikte. Urodził się ok. 1410. Rycerz (riddare) i członek riksradu, zmarł ok. 1444.

Matka: BRYGIDA STENSDOTTER

Była ona córką Stena Bielke oraz Małgorzaty Sparre (ZOB. BIOGR. KAROLA II KNUTSSONA). Po śmierci Gustawa Sture (data ich ślubu nie jest znana) wyszła za mąż za GUSTAWA KARLSSONA GUMSEHUVUD (zm. 26.07.1486). Zmarła ok. 1462.

Siostra: BRYGIDA GUSTAVSDOTTER

Data jej narodzin nie jest znana, poślubiła JANA KRISTIERNSSONA WAZĘ (VASA), rycerza i członka riksradu, syna Kristiernia Nielssona Wazy z Björnö (TABLICA 5.). Urodził się on ok. 1426, był rycerzem (riddare) oraz członkiem szwedzkiego riksradu. Z Brygidą dochował się czworga dzieci:

- 1 KRISTIERN JOHANSSON, członek riksradu (ur. ok. 1466–67, zm. 1494–97). Ożenił się z DORDI KNUTSDOTTER BANÉR (zm. 1527) i miał z nią dwoje dzieci.
- 2 ERYK JOHANSSON, ojciec GUSTAWA I | s.
- 3 KATARZYNA (ur. 1472, zm.?).
- 4 MAŁGORZATA, bliźniaczka Katarzyny (zm.?).

Brygida Gustavsdotter umarła podczas porodu w 1472 w zamku Rydboholm i spoczęła w kościele na wyspie Riddarholmen (Riddarholmskyrkan) w Sztokholmie. Owdowiały Jan Waza ożenił się następnie z Brygidą, córką Thorda Carlssona Bonde (mieli córkę). Zmarł 12 kwietnia lub 4 czerwca 1477 w Rydboholmie i spoczął w Riddarholmskyrkan.

*
 Urodził się ok. 1440. Od 1462 rycerz (riddare), od 1466 zasiadał w radzie państwa (riksradzie). Po śmierci Karola II Knutssona, 1 maja 1471 na zjeździe możnych w Aarboga został ogłoszony regentem Szwecji. Swoje rządy ugruntował decydującym zwycięstwem nad armią duńską 10 października 1471 pod Brunkebergiem. Utracił władzę 8 marca 1497 na rzecz króla Danii (KOLEJNY BIOGR.), lecz po jego wygnaniu 12 listopada 1501 ponownie objął urząd regenta. Zmarł 14 grudnia 1503 w Jönköping i został pochowany w klasztorze kartuzów w Mariefred (zwany klasztorem Gripsholm), skąd jego prochy przeniesiono później do katedry w Strängnäs.

Małżonka Stena Starszego:

Poślubiona w 1467:

INGEBORGA ÅKESDOTTER

Jej ojcem był Achacy (Åkes) Axelsson Thott (Tott), gubernator zamku Örebro, a matką jego żona Marta Bengtsdotter Vinstorpa. Urodzona zapewne ok. 1440–50, przed zaślubinami ze Stenem Sture była zaręczona z norweskim szlachcicem HANSEM SIGURDSENEM, który jednak zmarł przedwcześnie. Po śmierci małżonka wycofała się do stanowiącego jej oprawę wdowią fińskiego zamku Häme. Zmarła w grudniu 1507 w Jönköping i została pochowana u boku męża w katedrze w Strängnäs.

Dzieci Stena Starszego i Ingeborgi Åkesdotter (1–2):

- 1 ? MAURZYC STENSSON. Wedle innych danych był on w istocie synem Nilsa Bossona Natt och Dag, a zatem rodzonym bratem przyszłego regenta Svante Nilssona. Zmarł młodo 11 lipca 1493 i spoczął w katedrze w Västerås.
- 2 BRYGIDA STENSOTTER. Od 1485 brygidka w Vadstena, zmarła tamże 27 czerwca 1536 i spoczęła w kościele klasztornym.

Jan II

PANUJE W LATACH
1497–1501

*

BIOGRAM: Jan (Hans)
KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 4.

Svante Nilsson

REGENT W LATACH
1504–1512

Ojciec: NILS BOSSON

Urodził się ok. 1426 jako syn Bo Stenssona z rodu Natt och Dag, rycerza (riddare) i członka riksrady, oraz jego żony Katarzyny, córki Swena Sture. Rycerz (od 1451) oraz członek riksrady (od 1465), pan Penningby, Ekesjö, Ekenäs i Hörningsholm oraz zarządca okręgu Västerås. Zmarł 25 sierpnia 1494 i został pochowany u boku żony w katedrze w Västerås.

Matka: BRYGIDA KARLSDOTTER

Była ona stryjeczną siostrą króla Karola II Knutssona, córką Karola Tordssona Bonde, rycerza i członka szwedzkiego riksrady, oraz poślubionej mu Cecylii, córki Bo Tygesena Djure, członka duńskiego riksrady. Zmarła po 16 stycznia 1457 i została pochowana w katedrze w Västerås.

Brat: ? MAURYCY (NILSSON)

Według innych danych był on synem regenta Stena Starszego (SZCZEGÓŁY W JEGO BIOGR.).

*

Urodził się ok. (w) 1460. Po ojcu właściciel dóbr Penningby, Ekesjö etc., nie później niż w 1482 został członkiem riksrady i gubernatorem (hövitsman) zamku Örebro. Po śmierci Stena Starszego, 21 stycznia 1504 w Sztokholmie wybrano go regentem. Mimo iż latem 1511 zapowiedział rezygnację, której domagał się odeń riksrad, pozostał na urzędzie aż do śmierci na skutek udaru 2 stycznia 1512 w zamku Västerås. Spoczął w tamtejszej katedrze. W przeciwieństwie do syna nigdy nie posługiwał się nazwiskiem Sture, które przydali mu późniejsi historycy.

Małżonki Svante Nilssona:

1. Poślubiona przed 1486:

ILIANA (HELENA) GISLADOTTER

Była córką Erengisela Carlssona Gådda (Gjedde) z Gåddeholm, członka szwedzkiego riksrady, i jego drugiej żony Benedykty, córki Szymona Knutssona Körninga. Zmarła w 1495, nim jej małżonek objął urząd regenta.

2. Poślubiona 17 listopada 1504 w Sztokholmie:

MARTA IVARSDOTTER

Była ona córką Iwara Jönssona Dyre, szlachcica duńskiego, i jego żony Krystyny Pe(de)rsdotter Oxe. Urodziła się przed 1430. Przed poślubieniem Svante Nilssona była dwukrotnie zamężna: z norweskim szlachcicem ANDRZEJEM (ANDERSEM) VAN BERGEN (zm. 1491, z nim córka Krystyna) oraz z KNUTEM ALVSSONEM TRE ROSOR, norweskim możnym i komendantem zamku Akershus (ur. ok. 1425, zm. 1499). Po śmierci Svante, poróżniona z pasierbem, w 1515 wyjechała do Danii, gdzie otrzymała od króla Chrystiana II w zarząd dobra biskupie w Hørby oraz klasztor św. Agnieszki w Roskilde. Zmarła między 1527 s 1533.

Dzieci Svante i Iliany (1–3):

1–2 DWAJ SYNOWIE. Urodzeni między 1486 a 1492 (1493), zmarli w dzieciństwie.

3 STEN STURE MŁODSZY | s. 571

Sten Sture
Młodszy

REGENT W LATACH
1512–1520

Ojciec: SVANTE NILSSON | s. 568

Matka: ILIANA GISLADOTTER | s. 570

Rodzeństwo: BIOGR. SVANTE NILSSONA

*

Urodził się w 1492 lub 1493. Po śmierci ojca w styczniu 1512 odziedziczył dobra rodowe (Penningby, Ekesjö etc.), lecz urząd regenta został z uwagi na wiek Stena powierzony ERYKOWI TROLLE (ur. ok. 1460, zm. 1530). Sten zdołał jednak obsadzić ważniejsze twierdze i po obietnicy złożonej riksradowi, że będzie kontynuował negocjacje z Danią, 23 lipca 1512 w Sztokholmie uzyskał godność regenta. Przyjął nazwisko rodowe prababki, STURE, nawiązujące do regenta Stena Starszego, symbolu niezależności Szwecji. Po wybuchu wojny z Danią stanął na czele wojsk szwedzkich, rozgromionych przez Chrystiana II 19 stycznia 1520 podczas bitwy pod Bogesund. Zmarł wskutek odniesionych ran 5 lutego na zamrzniętym jeziorze Melar (Mälaren) w drodze do Sztokholmu i został pochowany w kościele na wyspie Riddarholmen (Riddarholmskyrkan) w Sztokholmie. Podczas krwawej łaźni sztokholmskiej 8 listopada 1520 ciało regenta wydobyto z grobu i spalono na Wielkim Placu (Stortorget) wraz ze zwłokami straconych naczynych szwedzkich szlachciców.

Małżonka Stena Młodszego:

Poślubiona 11 listopada 1511 w Sztokholmie:

KRYSTYNA NILSDOTTER

Była córką Nilsa Erikssona Gyllenstierny, pana Fogelwik, członka riksradu, oraz jego żony Sygrydy, córki Eskila Issacssona Banéra, pana Vennarn (Wennegarn). Urodziła się w 1494. Po śmierci męża dowodziła obroną Sztokholmu przed wojskami duńskimi,

musiała jednak poddać stolicę Chrystianowi II. Uniknęła śmierci w trakcie sztokholmskiej krwawej łaźni w 1520, jednak wspólnie z matką, dziećmi oraz wieloma innymi wdowami i sierotami po straconych szwedzkich możnych znalazła się w duńskiej niewoli. Przetrzymano ją w ciężkich warunkach w kopenhaskiej Niebieskiej Wieży, stamtąd Krystynę przeniesiono do Kalundborga. Odzyskała wolność w styczniu 1524 i powróciła do Szwecji. Latem 1527 w zamku Lindholmen poślubiła JANA TURESSONA TRE ROSOR, pana Mórby, Lindholmen i Tullgarn, gubernatora Nyköping (ur. 149..., zm. 1556), syna Ture (Thure) Jönssona z Lindholmen oraz Anny Johansdotter Waza, ciotki króla Gustawa I (TABLICA 5.); do Chowali się syna. Krystyna zmarła w styczniu 1559 w należącem do niej zamku Hörningsholm i spoczęła w kościele w Trosa.

Dzieci Stena Młodszego i Krystyny Nilsdotter (1–7):

- 1 NILS STENSSON. Urodził się on w 1512 lub 1513. Po śmierci ojca i krwawej łaźni sztokholmskiej (1520) został przez matkę wysłany do Gdańska. Aresztowany po powrocie na rozkaz Chrystiana II, był przez kilka lat więziony w Danii. W 1524 król duński Fryderyk I zwrócił mu wolność i młody Sture powrócił do Szwecji. Początkowo przebywał w zamku kalmarskim, którego gubernator, wierny stronnik jego ojca, podniósł bunt przeciw Gustawowi I; zajmując zamek król zabrał chłopca na swój dwór. Dalsze losy Nilsa nie są jasne. Wedle wersji rozpowszechnianej przez stronników Wazów i później powszechnie przyjętej w historiografii, Nils Sture zmarł wiosną 1526 i spoczął w uppsalskiej katedrze. Wśród historyków trwają spory, czy można go faktycznie utożsamiać z DALJUNKERN (JUNKREM Z DALARNA); ów przywódca antykrólewskiego powstania w prowincji Dalarna w latach 1527–28 podawał się za Nilsa Stenssona i tytułował „rodzonym i prawym synem pana Stena, dawnego regenta szwedzkiego” oraz „prawomocnym dziedzicem Szwecji”. Najnowsze badania nie wykluczają takiej ewentualności. Ów Daljunkern po niepowodzeniu buntu uciekł za granicę, w maju 1528 został zatrzymany w Rostoku, tam na żądanie Gustawa I osądzony i skazany na śmierć, oficjalnie jako zdrajca i oszust „Jöns Hansson”. Stracono go na rynku miejskim dnia 26 września 1528.

- 2 ILIANA STENSDOTTER. Urodziła się w 1514 i zmarła przed 1520.
- 3 MAGDALENA STENSDOTTER. Urodziła się w 1516. W 1520 z babką, matką i braćmi dostała się do duńskiej niewoli i zmarła w 1521 w Niebieskiej Wieży zamku Christiansborg.
- 4 SVANTE STENSSON. Celem odróżnienia od dziada, którego imię nosił, zwany był MŁODSZYM. Urodził się 1 maja 1517 na zamku w Sztokholmie. Po śmierci ojca i krwawej łaźni (1520) znalazł się wraz z babką, matką i rodzeństwem w duńskiej niewoli; powrócił do Szwecji w 1524. Pan Eksjö, Gaddeholm, Tullgarn i Penningby. W 1537 został mianowany gubernatorem zamku w Stegeborgu, a w 1543 gubernatorem zamków w Leckö i Län, rok później wszedł w skład riksradu, a 24 listopada 1560 otrzymał urząd lagmana Smålandii. Podczas uroczystości koronacyjnych Eryka XIV 29 czerwca 1561 został kreowany hrabią Stegeholmu i Västervik (był to jeden z trzech pierwszych tytułów hrabiowskich utworzonych w Szwecji), baronem na Hörningsholm oraz królewskim marszałkiem (riksmarsk). 28 sierpnia 1562 otrzymał urząd generalnego gubernatora Estonii i Rewla, który dzierżył do 27 lipca 1564. W 1567 został oskarżony przez Eryka XIV o spisek i wraz z synami Erykiem i Nielsem osadzony w zamku uppsalskim. Wszyscy zostali zamordowani z rozkazu króla 24 maja 1567, a ciała złożono w katedrze w Uppsali. Małżonką hrabiego Svante Stenssona została 3 marca 1538 na zamku w Nyköping:

MARTA ERIKSDOTTER. Była ona młodszą siostrą królowej Małgorzaty, drugiej żony Gustawa I, pogrobową córką Eryka Abrahamssona Leijonhufvud, rycerza oraz członka riksradu, pana Ekbergu i Loholmen, i jego żony Ebby Erikdotter z rodu Wazów (TABLICA 5.). Urodziła się 24 grudnia 1520 w Ödeby. Podczas częstych nieobecności męża zarządzała jego znacznymi włościami. Po zamordowaniu Svante i synów wydatnie przyczyniła się do obalenia Eryka XIV i wprowadzenia na szwedzki tron siostrzeńca, Jana III. Zmarła 15 stycznia 1584 na zamku w Stegeholmie i spoczęła w katedrze w Uppsali. Wielkiemu bogactwu oraz ogromnym wpływowi zawdzięcza przydomek KRÓLA MARTY, pod którym jest znana w szwedzkiej historii.

Dzieci Svante Stenssona i Marty Eriksdotter (A–O):

- A SYGRYDA SVANTESDOTTER (ur. Mörkö 13.12.1538, zm. w Danii 16.03.1613). 12 lutego 1562 w zamku Hörningsholm poślubiła TURE PEDERSSONA BIELKE, pana na Salestad, Gäddesholm i Kråkerum, członka riksrady, lagmana Upplandu oraz oficera wojsk szwedzkich (ur. 1514, zm. 17.06.1577), syna Piotra (Peder) Turessona Bielke i wdowca po Katarzynie Holgersdotter Gera (zm. 1558); dochowali się kilkorga dzieci. Po śmierci męża w 1577 objęła urząd gubernatora okręgu Stranda, który sprawowała przez zastępców do śmierci.
- B MAGDALENA (MALIN) SVANTESDOTTER (ur. zamek Stegeborg 9.11.1539, zm. zamek Torpa 1610). W 1573 została uprowadzona, a 17 stycznia 1574 poślubiona przez ERYKA GUSTAFSSONA STENBOCKA, barona Öresten i Kronobäck, pana Torpa, członka riksrady (ur. Långhem 28.07. 1538, zm. Malmö zapewne 1603), syna Gustawa Olofssona Stenbocka i rodzzonego brata królowej Katarzyny, trzeciej żony króla Gustawa I; dochowali się syna.
- C ANNA SVANTESDOTTER (ur. zamek Stegeborg 29.01.1541, zm. 9.03 lub 21.06.1595). W 1569 w zamku Hörningsholm jej mężem został HOGENSKILD NILSSON BIELKE, baron Leckö, pan Åkerö, Ulvåsa i Nynäs, członek riksrady, kanclerz królewski oraz lagman Upplandu (ur. 1538, stracony w Sztokholmie 3.06.1605), syn Nilsa Pederssona Bielke z Åkerö; dochowali się kilkorga dzieci.
- D STEN SVANTESSON (ur. zamek Stegeborg 25.02.1542, zm. tam 1542).
- E NILS SVANTESSON (ur. zamek Hörningsholm 20.06.1545, zm. Uppsala 24.05. 1567). Hrabia Stegeholm i Västervik, baron Hörningsholm etc., a także dyplomata i oficer. Oskarżony przez Eryka XIV o zdradę, został wraz z ojcem i bratem Erykiem uwięziony w zamku uppsalskim i zamordowany przez króla lub z jego rozkazu.
- F STEN SVANTESSON (ur. zamek Leckö 4.11.1544, poległ pod Bornholm 7 (może 5).07.1565). Hrabia Stegeholm i Västervik, szwedzki admirał.

- G ERYK SVANTESSON (ur. zamek Hörningsholm 18.05.1546, zm. Uppsala 24.05.1567). Hrabia Stegeholm i Västervik, baron Tullgarn; został zamordowany wraz z ojcem i bratem Nilsem z rozkazu Eryka XIV.
- H MAŁGORZATA SVANTESDOTTER (ur. zamek Hörningsholm 16.11.1547, zm. 8.12.1617). W 1581 poślubiła TURE NILSSONA BIELKE, pana na Åkerö oraz członka riksradu (ur. 27.05.1548, stracony 20.03.1600 w zamku Linköping z rozkazu króla Zygmunta), syna Nilsa Pederssona Bielke z Åkerö i brata Hogenskilda Nilssona Bielke, męża starszej siostry Małgorzaty, Anny; dochowali się syna.
- I GUSTAW SVANTESSON (ur. zamek Hörningsholm 20.12.1548, zm. wnet).
- J ILIANA SVANTESDOTTER (ur. zapewne Hörningsholm ok. 1550, zm. 24.02.1556).
- K MAURYCY SVANTESSON (ur. zamek Hörningsholm 24.11.1552, zm. tamże 14.03. 1592). Hrabia Stegeholm i Västervik, baron Hörningsholm, pan na Eksjö i Tullgarn, członek riksradu i marszałek dworu. W 1581 pojął za żonę ANNĘ CLAESDOTTER, córkę barona Claesa Christiernssona Horna z Åmine, członka riksradu, szwedzkiego feldmarszałka i admirała, która urodziła mu dwóch synów: młodszy CLAES MAURITZSSON STURE zmarł bezdzietnie w 1614, zaś starszy SVANTE MAURITZSSON STURE (ur. 23.01.1587), hrabia Stegeholm i Västervik, baron Hörningsholm i Tullgarn, pan Eksjö i Örboholm, radca księcia Karola Sudermańskiego, od 1613 mąż EBBY MAURITZDOTTER LEIJONHUFVUD (ur. 1595, zm. 1654) i ojciec jedynej córki ANNY MAŁGORZATY STURE (ur. 1615, zm. 26.07.1646), od 12.06.1636 żony HRABIEGO JANA OXENSTIERNY, zmarł 3 kwietnia 1616 jako ostatni męski potomek rodu.
- L KAROL SVANTESSON (ur. Tullgarn 13.12.1555, zm. tamże 28.01. 1598). Hrabia Stegeholm i Västervik, baron Tullgarn, lagman Nerike i Södermanlandu, komendant zamku sztokholmskiego, radca księcia Karola Sudermańskiego (Karol IX). Nie dochowwał się dzieci ze swoją żoną KATARZYNA JONSDOTTER, córką Jana Carlssona z Mem i Sjöfa.

M BRYGIDA SVANTESDOTTER (ur. zamek Hörningsholm 11.04.1557, zm.?).

N ILIANA SVANTESDOTTER (ur. Tullgarn 24.12.1558, zm.?).

O KRYSZYNA SVANTESDOTTER (ur. zamek Hörningsholm 22.12.1559, zm. 4.01.1619). Była żoną GUSTAWA AXELSSONA BANÉRA, pana Djursholm i Ekenäs, członka riksrady i marszałka dworu (ur. Djursholm 19.05.1547, stracony w zamku Linköping 20.03.1600), syna Aksela Nilssona Banéra; mieli kilkoro dzieci, na ich synu KAROLU (zm. 1632) wygaś w linii męskiej ród Banér.

5 GUSTAW STENSSON. Od 1520 więziony w Niebieskiej Wieży (Blåtårn) w zamku Christiansborg w Kopenhadze, zmarł tam przed styczniem 1524.

6 ANNA STENSDOTTER. Urodziła się w 1518, data jej śmierci nie jest znana, zapewne zmarła w dzieciństwie przed 1520.

7 SYN (GUSTAW?) STENSSON. Urodził się w 1519, a zmarł w 1520 w Sztokholmie i spoczął wraz z ojcem w Riddarholmskyrkan; jego ciało podzieliło los szczątków ojcowskich i spłonęło na Wielkim Placu podczas krwawej łaźni.

Chrystian II

PANUJE W LATACH
1520–1521

*

BIOGRAM: Chrystian II
KRÓLOWIE DANII, CZĘŚĆ 4.

